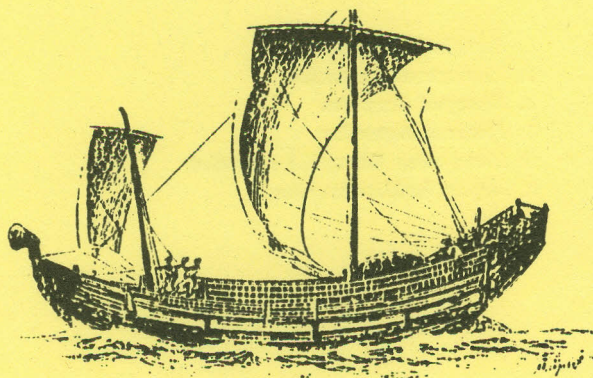


KÉPEK A HAJÓZÁS
TÖRTÉNETÉBŐL

KELET – ÁZSIAI
DZSUNKÁK



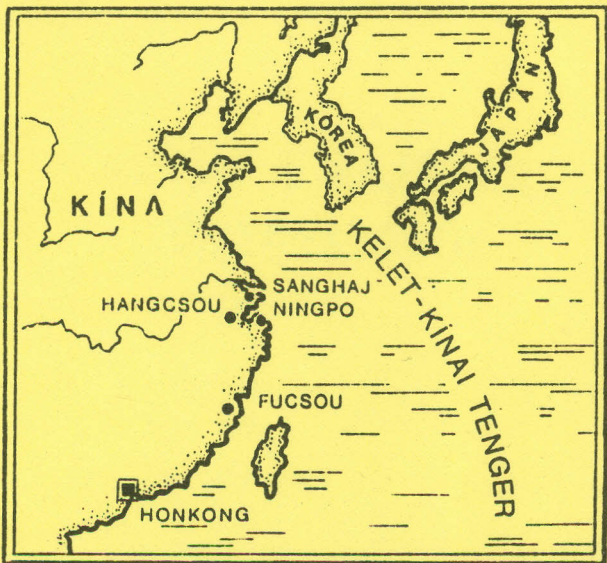
© Magyar Diafilmgyártó Vállalat
Budapest, 1987

Az első európai felfedezők ugyancsak elcsodálóztak, amikor meglátták a különös alakú ázsiai vitorlásokat, a dzsunkákat, melyek még napjainkban is őrzik több ezer évvel ezelőtt kialakult, jellegzetes formájukat. Kína és Vietnam folyóin és tengerpartjai mentén ma is nagy számban használják halászatra és part menti áruszállításra e típus különféle változatait. A kiöregedett, árbocuktól megfosztott régi dzsunkák pedig még ma is emberek tízezreinek nyújtanak otthont.

A laposfenekű, ládaszerű építésű dzsunkák sima fedélzetén a rakomány védelmére gyékénnyel letakart ideiglenes kalyibákat vagy magas tatfelépítményt emeltek. A hajótest hossza mintegy 20—30 méter, szélessége 5—6 méter. Az olykor művészi kivitelben felhordott vastag festékréteg az esztétikai hatáson túl védelmet nyújt a tengervíz káros hatása ellen is. A három- négy árboc egy-egy — keresztrudakkal sűrűn merevített — vitorlát hordoz. A jellegzetes alakú, úgynevezett denevérvitorlák segítségével kedvező szélben a dzsunkák sebessége elérheti a modern géphajókét is.

Japánban gazdasági célra ma már nem alkalmaznak vitorlásokat, helyüket átvették a modern, robbanómotoros hajók. A boritón látható kép a múlt század elejéről származó ábrázolás alapján készült.

1. Sanghaji dzsunka
2. Hangcsoui dzsunka
3. Ningpoi dzsunka
4. Fucsoui dzsunka
5. Hongkong környéki dzsunka
6. Japán halászdzsunka



Rajzolta: Marjai Imre
Szövegét írta: Serényi Péter
Szerkesztette: Pásztor László